

Vec C-510/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

4. júl 2019

Vnútroštátny súd:

Hof van beroep te Brussel

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

26. jún 2019

Účastníci konania:

Openbaar Ministerie

YU

ZV

Obžalovaný:

AZ

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Konanie vo veci samej sa týka odvolania, ktoré podal AZ proti rozsudku Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Súd prvého stupňa Leuven, Belgicko) z 12. októbra 2018, ktorým bol AZ, vydaný Holandskom, odsúdený za spáchanie trestných činov, okrem iného vo veci falšovania listín, použitia falošných listín a podvodu.

Predmet a právny základ návrhu

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ.

Návrh sa týka výkladu rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (ďalej len „rámcové rozhodnutie“). Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či holandský Overleveringswet (zákon o odovzdávaní osôb) je v súlade s rámcovým rozhodnutím a či holandskú Openbaar Ministerie (Štátna prokuratúra, Holandsko) možno považovať za „súdny orgán“ v zmysle rámcového rozhodnutia.

Prejudiciálne otázky

1.1. Ide v prípade pojmu „súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia o autonómny pojem práva Únie?

1.2. V prípade kladnej odpovede na otázku pod bodom 1.1: Na základe akých kritérií možno určiť, či orgán vykonávajúceho členského štátu je takýmto súdnym orgánom a ním vydaný európsky zatykač preto predstavuje súdne rozhodnutie?

1.3. V prípade kladnej odpovede na otázku pod bodom 1.1: Spadá holandská Openbaar Ministerie (Štátna prokuratúra), presnejšie povedané Officier van Justitie (prokurátor, Holandsko) pod pojem „súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia, a považuje sa preto európsky zatykač vykonaný týmto orgánom za súdne rozhodnutie?

1.4. V prípade kladnej odpovede na otázku pod bodom 1.3: Je prípustné, aby pôvodné odovzdanie preskúmal súdny orgán, presnejšie povedané Overleveringskamer te Amsterdam (Komora pre výkon odovzdania Amsterdam, Holandsko), podľa článku 15 rámcového rozhodnutia, pričom sa rešpektuje okrem iného právo dotknutej osoby na vypočutie a na prístup k spravodlivosti, zatiaľ čo na subsidiárne odovzdanie podľa článku 27 rámcového rozhodnutia je príslušný iný orgán, a to prokurátor, pričom nie je zabezpečené právo dotknutej osoby na vypočutie a na prístup k spravodlivosti, takže v rámci rámcového rozhodnutia vzniká zjavný nesúlad bez akéhokoľvek pádneho dôvodu?

1.5. V prípade kladnej odpovede na otázky pod bodmi 1.3 a 1.4: Majú sa články 14, 19 a 27 rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že prokuratúra, ktorá vystupuje ako vykonávajúci súdny orgán, musí predovšetkým chrániť právo dotknutej osoby na vypočutie a na prístup k spravodlivosti predtým, než môže udeliť súhlas s trestným stíhaním, odsúdením alebo držaním osoby vo väzbe vzhľadom na výkon trestu odňatia slobody alebo opatrenia na pozbavenie slobody vo veci trestného činu, ktorý bol spáchaný pred jej odovzdaním na základe európskeho zatykača a na ktorý sa žiadosť o odovzdanie nevzťahuje?

2. Považuje sa prokurátor Arrondissementsparket Amsterdam (Okresná prokuratúra Amsterdam, Holandsko), ktorý vykonáva článok 14 holandského Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (zákon z 29. apríla 2004, ktorým sa vykonáva rámcové rozhodnutie Rady Európskej únie o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie, ďalej len „Overleveringswet“), za vykonávajúci súdny orgán v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia, ktorý odovzdal vyžiadanú osobu a ktorý môže udeliť súhlas v zmysle článku 27 ods. 3 písm. g) a ods. 4 rámcového rozhodnutia?

Uvedené predpisy práva Únie

Článok 6 ods. 2, článok 14, článok 19 ods. 2 a článok 27 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (ďalej len „rámcové rozhodnutie“).

Uvedené vnútroštátne predpisy

Holandsko: Články 14 a 15 až 38 Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (zákon z 29. apríla 2004 o odovzdaní osôb, ďalej len „Overleveringswet“).

Belgicko: Článok 37 Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel (zákon z 19. decembra 2003 o európskom zatykači).

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 Vnútroštátny súd prejednáva odvolanie proti rozsudku Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Súd prvého stupňa Leuven) z 12. októbra 2018, ktorým bol obžalovaný odsúdený za spáchanie viacerých trestných činov a ktorým sa čiastočne vyhovel pohľadávkam súkromných osôb. Prejudiciálne otázky sa týkajú iba trestnej veci.

- 2 Po tom, ako vnútroštátny súd z dôvodu porušenia práv na obhajobu zrušil prvostupňový rozsudok, sám posúdi trestnoprávne obvinenia voči obžalovanému. Časť trestných činov sa považuje za preukázanú a v tomto rozsahu je obžalovaný odsúdený. Vo vzťahu k druhej časti vnútroštátny súd považuje za potrebné predložiť Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania predtým, než sám vydá rozhodnutie.
- 3 Vyšetrovací sudca na Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Súd prvého stupňa Leuven) 26. septembra 2017 vydal voči obžalovanému európsky zatykač so žiadosťou o odovzdanie z dôvodu spáchania viacerých trestných činov. Obžalovaný AZ bol v Holandsku na základe holandského Overleveringswet zadržaný a v rámci výkonu rozhodnutia príslušného Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) bol 13. decembra 2017 odovzdaný Belgicku.
- 4 Procureur des Konings te Leuven (kráľovský prokurátor Leuven, Belgicko) následne požiadal vyšetrovacieho sudcu v Leuvene 26. októbra 2017, 24. novembra 2017, ako aj 19. a 25. januára 2018, aby súdne vyšetrovanie rozšíril na viacero ďalších trestných činov (ďalej len „ďalšie skutky“). Dňa 26. januára 2018 vyšetrovací sudca vo veci týchto ďalších skutkov vydal voči obžalovanému subsidiárny európsky zatykač s dodatočnou žiadosťou o odovzdanie.
- 5 Prokurátor Arrondissementsparket Amsterdam (Okresná prokuratúra Amsterdam, Holandsko) listom z 13. februára 2018 oznámil vyšetrovaciemu sudcovi na Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Súd prvého stupňa Leuven): *„Vzhľadom na Váš európsky zatykač z 26. januára 2018 vo veci... AZ... Vám oznamujem, že týmto udeľujem subsidiárny súhlas na trestné stíhanie týkajúce sa skutkov vymenovaných vo vyššie uvedenom európskom zatykači. Dúfam, že tieto informácie sú pre Vás dostatočné.“*

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 6 Obžalovaný kladie všeobecnú otázku, či článok 14 holandského Overleveringswet, na základe ktorého prokurátor udelil súhlas na jeho trestné stíhanie z dôvodu ďalších skutkov, je v súlade s rámcovým rozhodnutím. Článok 14 znie:

„(1) Odovzdanie je povolené len pod všeobecnou podmienkou, že vyžiadaná osoba nebude stíhaná, odsúdená alebo inak obmedzená v jej osobnej slobode za skutky, ktoré boli spáchané v čase pred jej odovzdaním a kvôli ktorým nebola odovzdaná, s výnimkou, ak:

...

f) bola podaná žiadosť o predchádzajúci súhlas prokurátora a súhlas bol udelený.

...

(3) Prokurátor na žiadosť vydávajúceho súdneho orgánu a na základe doručeného európskeho zatykača s priloženým prekladom udelí súhlas v zmysle odseku 1 písm. f)... vo vzťahu ku skutkom, vo veci ktorých malo byť povolené odovzdanie podľa tohto zákona. Rozhodnutie o žiadosti sa vydá v každom prípade do 30 dní od jej doručenia.“

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

- 7 Z článku 27 ods. 3 písm. g) a ods. 4 rámcového rozhodnutia vyplýva, že osobu možno trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre skutky, ktoré neboli predmetom jej odovzdania, pokiaľ s tým na základe žiadosti iného členského štátu súhlasí vykonávajúci súdny orgán členského štátu, ktorý osobu odovzdal.
- 8 Odhliadnuc od všeobecnej otázky položenej obžalovaným, týkajúcej sa zlučiteľnosti článku 14 Overleveringswet s rámcovým rozhodnutím, podľa vnútroštátneho súdu vzniká predovšetkým aj tá otázka, či prokurátor okresnej prokuratúry Amsterdam je v prejednávanom prípade vykonávacím súdnym orgánom v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia, ktorý vyžiadajú osobu odovzdal, a či môže udeliť súhlas v zmysle vyššie uvedeného článku 27 ods. 3 písm. g) a ods. 4 rámcového rozhodnutia.

PRACOVNÝ DOKUMENT